

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oră 6 cr. a treia-oră 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.

Nimeri singuratici la 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiuni.

Höhn = Perczel.

„Ce cugetă!... Funcționarul Höhn, după ce m'a văzut inferecat, 'mi-a tras, 'mi-a plesnit ero-o câte-o palmă peste față. Infam, de o mie de ori infam! Dar norocul lui, că eram în fier...”

Cuvintele lui Iancu reproduc de I. St. Șulufiu.

Mai marele gendarmilor și pandurilor ungurești, ministrul de interne Perczel Dezső, voinicul „înfrîntor” al Românilor — ne-a insultat!

Vind să se spele de păcătoasa sa lăudăroșie, scăpată într-un moment de „patriotică” inspirație, domnul Perczel Dezső, nu s'a îndestulit cu „desmînțirea” sa, desmînțită și ea de zilnice fapte concrete, de zilnice prigoniri la cer strigătoare, ci cu un cinism mai revoltător decât întreg sistemul de brutalități și silinici ilegale, ce practică acest om, el a cutezat să se avînte până la a insulta cauza unui întreg popor.

„Nu subversează necesitatea de a lua astfel de măsuri excepționale — zice Perczel Dezső, prin rostul famuliilor sei dela biuroul oficios — pentru-că în timpul de față întreagă mișcarea națională a Românilor s'a redus la niște mitite de opinii zărite...”

Veninosul mititeluț, pe care hasardul și nenorocirea acestei țări l-au pus la căma afacerilor interne, nu a putut părăsi nici acum procedurile de vicispan. Adus prin forța împrejurărilor în situația de a-și renega cuvintele rostite, în ura sa nemărginită, ce o poartă poporului românesc, nu s'a putut stăpîni ca odată cu desmînțirea impusă lui să nu-și verse și veninul șovinismului său scârbos, și să nu arunce o insultă.

Și cine este acest domn ministru, care ne palmuește după ce ne-a încătușat?

Este acela care a confirmat și susținut în vigoare ilegalele ordinațiuni, prin care „vrednicul” sau antecesor, Hieronimi, a disolvat în mod volnic comitetul național și a declarat pur și simplu ca desființat întreg partidul național român.

Este acela, care a dispus pedepsirea cu arest ordinar a acelor șapte bravi fruntași ai poporului nostru, cari după îspășirea grelei osândă în temnițele Seghedinului și ale Vațului, au crezut că își împlinesc o sfântă datorie către neam și țară, declarând prin „Manifestul” lor, ca cetățeni și Români, că în neclintit la programul partidului național și sînt firm hotărîți a continua și după eșirea din temniță lupta aceea sfântă pentru drep-

turile poporului impilat, care la temniță i-a fost dus...

Este acela, care a oprit conferența noastră națională din Maiu 1896, declarând fără pic de genare neexistența poporului românesc, și dictând în nebuna sa îngâmfare sentența de moarte politică a poporului de 3 milioane Români din această țeară.

Este acela, care în mijlocul alegerilor generale pentru dietă a avut tупeul să oprească conferențele noastre electorale, să oprească marea conferență a delegaților alegerilor români, convocată în mod legal la Sibiu, și — culmea cutezanței! — a mai și pedepsit cu arestare, ca și pe niște delicvenți ordinari, pe toți acei băbați ai noștri, cari în conștiința drepturilor lor cetățenești, au conchemat pe alegătorii la consfățuire.

Este acela, care cu gendarmii și pandurii sei, a înăbușit de ani încoace orice manifestare națională la poporul nostru, care a tărit la temnițe, și a încărcat cu bătaii și cu injurii pe ori-care român, care a cutezat a-și arăta pe față sentimentele iubirei neamului său.

Este acela care... — dar' cine ar putea înșira întreg șirul de încălcări, lovituri, brutalități și volnicii comise la ordinul, ori sub patronajul acestui vestit domn.

Și acum după-ce, de atâtea-ori ne-a lovit crunt în inimă, după-ce de atâtea-ori ne-a gătit înădușindu-ne vocea izbucnitoare de protest, după-ce de atâtea-ori ne-a revoltat întreaga ființă noastră de oameni, cetățeni și Români, după-ce și pe cel mai martir erou al nostru, pe Iancu, ni-l-a insultat cu numele de bandă..., acum, în cele din urmă, să ne mai insulte și cauza noastră sfântă?

După-ce ne-a încătușat și ne-a ferecat cu lanțuri grele la mâni și la picioare, acum să ne mai și palmuească?

O, asta nu 'ți-o suferim domnule ministru al țării ungurești!

Dacă toate volniciile 'ți-le-am răbdat, dacă toate loviturile 'ți-le-am suferit, insulta, ocara și batjocura urită, ce ne-o arunci cu nevrednicul Dumnitale cinism, asupra cauzei pentru care trăim și murim, 'ți-o respingem cu indignare adîncă, — și 'ți-o încreștăm.

Ai multe la revaș, domnule ministru, și să știi, că Românul, dacă e răbdător și tăcut, el ține minte!

Da, el ține minte!

Ai profanat trecutul nostru, ai sdrăbit roadele prezentului nostru. Pietatea

noastră sfîntă ai bruscat-o în cel mai sguđnitor și revoltător chip; dreptatea noastră ai încălcat-o, drepturile ni-le-ai desprețuit și în temniță ai aruncat pe toți cei buni și harnici ai noștri. Gendarmii tei au stins vieți românești, și sânge românesc au vîrsat, lăsând orfani și vîduve în urmă în chin și amaric traiu. Temnițele sînt pline de tineri români, și zilnic se deschid ușile lor, ca noue victime se cuprindă. Suferim și temniți, și osînde, și lovituri de pușcă, și sângele ni-l dăm, dacă-l cereți, pentru cauza noastră, căci ea ni-e mai scumpă decât viața. Vieța e a noastră, cauza însă e a poporului. Noi trecem și ne stingem, poporul însă rămîne în veci, conștiu de chemarea și menirea sa.

Eată de ce nu suferim o insultă a cauzei noastre.

Ei servim noi, cu tot sufletul și resuđul sufletului nostru, cu tot tremurul și cutremurul inimei noastre, cu întregul ființei noastre. Și ori-cât de mici și neînsemnate ar fi opintirile noastre, ele sînt curate, sînt jertfe pe altarul sfînt al neamului, picuri din inima noastră, suspine din pieptul nostru, aduse cu gîndul ridicat și înălțat la sfințenia cauzei unui neam prigonit de veacuri în patria sa.

Nu insulta deci cauza noastră, căci ea ni-e scumpă și sfîntă!

Pentru ea au suferit secolii lungi părinții și străbunii noștri. Pentru ea au sîngerat eroii noștri; pentru ea s'au sfarmat în roată trupurile luptătorilor noștri. Șiroaie de sânge și riuri de lacrimi au sfințit această cauză, rugăciuni și suspine nenumărate s'au ridicat spre ceruri pentru ea, — și vai de cel-ce o insultă, căci blăstămurile tuturor veacurilor se vor îngrămădi asupra capului lui păcătoș.

Alături te-ai pus de obscuro funcționar al absolutismului urgist, și numele 'ți-l-ai înscris pe pagina istoriei lîngă al aceluia, care a palmuit pe eroul nostru; nu încerca să te faci mai celebru decât acel faimos Höhn.

Acela a palmuit pe Iancu, nu încerca să palmuești cauza, pentru care a trăit și a murit Iancu. 'I-ai insultat numele și memoria, nu te atinge de cauza lui, pentru că cauza aceea este și cauza noastră, și noi dacă 'ți-am suferit toate volniciile, una nu 'ți-o răbdăm: să ne insultezi!

Asta se 'ți-o însemnezi domnule Höhn-Perczel!

mai simți se pot, și numai acela, le simte, care le-a văzut și care a fost biruit de ele...

Ear' în urmă Dumnezeu face să sece isvorul lacrimilor, El oprește părul ochilor noștri și măcar pentru câteva scurte momente, pentru-ca să ne aducem aminte și de cei rămași.

Da, de sigur Dumnezeu o face aceasta, căci numai El e părintele celor întristați.

Și de ce oare tatăl acestor copii, a căror mamă chiar acum a părăsit legăturile acestei vieți, de ce el, care ar trebui să mîngăie pe pruncii sei, de ce chiar el, e cuprins de odată de un tremur, și reci fiori îi scutură membrele viguroase și picuri mari de sudori îi lunecă pe fața-i îndurerată.

De ce?... pentru-că el a prins suspinul morții, urechile sufletului său au înțeles vorba ce era în acel suspin: copilul său cel mai mare, nu era aci. El era departe de inima care îl iubise, și care acum a încetat să bată; era departe de brațele și sînul care îl ținură altă-dată atât de strîns, și din care căldura a dispărut și în locu-i a venit răceala morții. Și acum, cîșul revederii are să fie atât de dureros. Și frica de acestă îngrozește inima, de altcun frîntă, a tatălui; clișia revederii îi scutura toată ființa lui.

Și eată, poarta căsii s'una, și în chilia tăcută, din care bucuria s'afugit, pășește un copil de vreo 12 ani.

Sibiu, 22 Sept. n.

Asbóth despre chestiunea naționalităților. Deputatul Ásbóth János, cunoscutul ortac dela Bruxella al lui Pázmándy 'și-a făcut darea de seamă înaintea alegătorilor sei, Duminica trecută. El a vorbit și despre chestiunea naționalităților, zicînd următoarele:

„În chestiunea naționalităților guvernul nu are altă politică decât — brutalitatea.

A guvernă numai cu aceasta înseamnă a provoca și a cultiva spiritul revoluțiunii”.

Cu aluziune la conferența din Bruxella deputatul partidului popular a zis:

„Cîteva săptămîni înainte am fost în poziția, că în străinătate, înaintea unui public străin, a trebuit să mă ridic în fața unor atacuri aduse în contra Ungariei. Trebuie se spun, că problema aceasta e grea.

Brutalitățile ilegale ale guvernului sînt îndeobște cunoscute în străinătate. Eu nu știu minți, dar' a le nega nici n'ar fi altceva decât o opintire zădarnică.

Nu există altă apărare, decât a constata, că procedura guvernului nu trebuie a o identifica cu Ungaria și cu maghiarimea, și că toate de cîte se plîng naționalitățile, au a le suferi și partidele opoziționale maghiare.

La aceasta — zice Ásbóth — știți ce 'mi-a răspuns un belgian?

El 'mi-a zis:

„Dapoi că atunci d-voastră, Maghiari și Nemaghiari laolaltă, nu sînteți decât o turmă de berbeci; dacă la noi s'ar purta guvernul așa, fiecare cetățean ar prinde arma”.

La acest pasaj, înseamnă corespondentul lui Áskotmány, — din care scoatem aceste citate, — auditorul a erup în „eljen”.

Regele Carol și Monarchul nostru. Cetim în Vaterland din Viena: „MM. LL. Regele Carol și regina Elisabeta a României vor întoarce în proximele zile visita, pe care Maiestatea Sa Împăratul li-a făcut-o în anul trecut. Contra-visita aceasta a fost plănuită pentru vara aceasta în Ischl, a trebuit însă să fie întîrziată din pricina inundațiilor de ape. Părechia regală română, care a petrecut la Ragaz (Helveția) a sosit în 12 l. c. în Reineck și de acolo a plecat azi (20 Septembrie n.) la München. La 26 l. c. MM. române vor sosi în Viena; aici vor rămîne până la 28 l. c. dimineața, apoi vor pleca la Budapesta, unde vor cerceta pe Împăratul. În 29 l. c. seara Regele Carol și Regina Elisabeta vor pleca la București”.

El pășește șovăitor și ochii lui privesc în juru-i fricos.

De ce a trebuit să părăsească el școala chiar în acest timp? De ce tatăl și frații lui stau așa de tăcuți și de ce mama nu-i iașă înainte ca de alte dați?

Bine ai venit copilul meu! — îi zice tatăl, reținîndu-și cu o forță așa de mare isvorul lacrimilor.

— Tatăl unde-i mama? — întrebă copilul, a cărui inimă a fost cuprinsă de un groaznic presimț.

— E bolnavă dragă, ear' ti va fi mai bine, cît ce te va vedea.

— Vreau să vîd pe mama! — strigă el și vocea îi tremură.

— O vei vedea îndată, șezi puțin și te odihnește. Îți va fi foame! — și el șterge pe furis două lacrimi eșite chiar din inima sa.

— Nu-s obosit, nu 'mi-e foame, vreau să vîd pe mama! — continuă copilul tot mai mult stăpînit de grozăvii presimț.

— Să mergem dară! — zise el cu gîndul în bunătața lui Dumnezeu dela care singur mai nădăjduese ajutor și tărie în aceste momente de grea cercare.

— Venim și noi! — zic ceilalți copii.

— Nu, voi rămîneți aci!

Și apoi tatăl și copilul trec pragul casei, în care zăce toată iubirea lor eufundată în sicriul rigid, coperită de giulgiul nesimțitor și

„înfrînarea” Românilor. Precum se telegrafează din Baia-mare, în zilele din urmă parohia Sîșești a fost în adevărată stare de asediu. În 18—20 l. c. 60 de gendarmi au ocupat comuna și jurul. Sărbătorile obișnuite au fost oprite cu forța, țeranii au fost respinși dela biserica de gendarmi. O adîncă consternațiune domnește în popor în urma acestor excepționale măsuri.

Și totuși draguțel de ministru al gendarmilor, domnul Perczel, desminte „oficios”, că ar ave de gînd să „înfrîneze”, cum s'a lăudat, pe Români. Mare cutezanță de la voinicul ministru.

Ungurii și Austria.

— Láng Lajos despre noul curent din Austria. —

Eată în resumat esența discursului despre care am amintit în nrul nostru de ieri:

E greșit a privi situația de astăzi din Austria după vederile de acum 30 ani, cînd s'a făcut transacțiunea. O schimbare mai radicală, decât ceea-ce s'a făcut în 3 decenii în Austria, de abia se poate închipui. Autorii transacțiunii porniau din supoziția: precum în Ungaria Maghiarii — așa în Austria Nemții au să poarte hegemonia. De fapt meritul de a fi răsturnat primul cabinet federalistic în Austria revine lui Andrássy Gyula. Astăzi lucrurile s'au schimbat. A trecut timpul, ca elementul german din Austria să mai țină rola, cel are elementul maghiar în Ungaria.

Sînt unii, cari cred, că prin aceasta să întărească la noi aspirațiunile naționalităților contrare statului. Aceasta e greșală. Situația din Austria e cu totul alta decât în Ungaria. (? Red.) La noi hegemonia națiunii maghiare se întemeiază pe un uz de 1000 de ani. (?) Cultura spirituală și materială a naționalității maghiare culminează peste toate celelalte naționalități.

Hegemonia elementului german în Austria s'a întemeiat numai pe voința absolută a domnitorului; la noi hegemonia națiunii maghiare este temelul, pe care s'a format statul, și pe care stă toată puterea și gloria lui milenară.

Nu e corect din punctul de vedere a politicii maghiare să ne amestecăm în dezvoltarea lucrurilor din Austria. Esența transacțiunii e, că pactul îl formează două state coordonate. Cum ne aranjem noi în statul urgar (maghiar) — e treaba noastră. Cum să împacă diferitele naționalități în Austria, e treaba lor. Aceasta e unica procedură corectă.

Pentru-că aspirațiunile naționale, contrare maghiarismului, nu le vom putea preveni prin aceea, că vom încerca a împedeca un lucru care nu dela noi atîrnă, ci prin aceea că vom arăta o strictă neutralitate față cu împrejurările austriace.

luminată de tremurătoarele lumini albe ca fața morții.

— Mamă! — abieră copilul cu vocea înecată de lacrimi. — Mamă dragă! — repește încă odată căzînd în brațele tatălui său. Și ochii lui se aprind și prin flăcările lor curge un șiroiu ferbinte de lacrimi.

— Nu plînge! Dumnezeu a luat-o la sine, ca s'o mîntuească de durere, și ea s'a dus, ca să se roage pentru noi!

Și copilul își ridică încă odată ochii spre a vedea pe aceea, care l'a născut. El par'că simte și acum sărutările ferbinți, cu care moartă îl primia, cînd venia acasă. Și acum, toate acestea n'au că să se mai repețească el n'are să mai audă dulcele ei glas, n'are să mai simtă căldura dragostei ei, nu, nici odată.

— Și earăși isbucnește în lacrimi, earăși e înecat de suspine.

— Las' să doarmă în pace, — îi zice tatăl, recăștigîndu-și nouă forțe, — și aduți aminte, că ea te-a învățat totdeauna să te rogi pentru cei morți.

— Să ne rugăm dară! — zise copilul și înghenunchind ei rostose o scurtă rugăciune, pe care a învățat-o dela ea.

— Și acum să mergem... s'a lăsăm să doarmă în pace! — spuse orfanul mîngăiat de cuvintele rugăciunii. — Alda.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

VANITAS.

Cât n'ai sperat, dorit în lume —
Cât de ferbinte n'ai iubit —
Și astăzi nici măcar o cruce
Mai spune că ai fi trăit.Tu dormi uitat — la groapa-ți rece
O salcă tristă a crescut —
Și-a serii vînt mai bate-n ramuri
Un freamăt — ca un plîns tăcut.

TOAMNĂ.

Pe câmpuri zace-a soarelui lucit
Ca un suris duios la despărțire —
Tăcut în sufletul meu obosit
Simt ca o adiere de iubire. —Ca printr'un vîl îmi pare că zăresc
Din nou a tinereții vremi uitate —
Da 'n gîndu-mi dulce jalnic mă trezesc
În juru-mi mișcă frunzele uscate.

Borsec.

Traian Mihailu.

Orfanul.

— Șchiță. —

Zădarnic!... totul e zădarnic!... scăpare nu mai este, toată speranța s'a dus.

Mama bolnavă zace zdrobită de durere pe patu-i de suferință, mîinile îi erau înținse de-alungul trupului, fața palidă și slăbită, numai lupta cu înmîicirea o mai înroșia cînd și cînd și obrajii, de altă dată atât de plini de viață, sînt cuprinși din ce în ce tot mai mult de paloarea morții. Ochii îi erau închiși, și lungile-i pleoape se făcuseră atât de străvezii.

Cîșul fatal nu mai era departe, el se apropie cu o grabă răutăcioasă. În sfîrșit eată-l sosit!

Bolnava își desface încă odată ochii, privirea-i sticloasă întîlnește chipurile frînte de durere ale iubitorilor sei, ea fusă nu le pricepe durerea, un suspin debil și lin îi mai ridică încă odată peptul și trece iute peste buzele-i arse de ferbințeală, și apoi genele-i acoper de jumătate ochii fără viață, capul îi lunecă de pe perină, și ea moare, moare pentru totdeauna, despărțindu-se pentru veci de ai sei copii dragi...

Cine ar putea descrie cu penă măiastră clișitele următoare? ele nu se pot scrie, nime nu le poate depinge cu reale colori, ele nu

Pentru redacție și editură responsabil: Ioan Morariu.
Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe
acțiuni: V. H. Dressnandt.

Concurs.

La „Auraria“, casă de economii societate pe acții în Abrud, devenind vacant un post de **practicant**, pentru ocuparea aceluia se escrie prin aceasta concurs.

Doritorii de a ocupa acest post, au de a-și subterne subscrisei direcțiuni pețițiunile, dimpreună cu documentele referitoare la calificarea ce o posed, până în 1 Octombrie a. c.

Cu acest post este împreunat un adjut de 30 fl. la lună, ear' pentru speșele călătoriei cu ocaziunea ocupării postului, celui primit 'i-se va anticipa un ajutor de 15 fl.

Abrud, în 16 Septembrie 1897.

[1948] 2—2

Direcțiunea.

Un candidat de avocat român

afă aplicare, pe lângă condițiuni favorabile în cancelaria avocatului

Dr. George Miclea,
Alibunar (cortul Torontal).

[1941] 2—3

Picant, amuzant și interesant!

Picant!

Picant!

Auto-Cinematographul,

de curând inventat, prin care fiecine poate pune în mișcare figuri cu mișcări vii, din gură și din membre. Fiecare aparat conține 47—86 fotografii Revolver-fulger. — Complet 20 cr.

Până acum au apărut:

1. În săptămâna de plăcere*.)
2. Dansatorul pe funie.
3. Dansatoare (Cancan a Paris*.)
4. În fine singură (Nuit de noces*.)
5. O bătaie.
6. La trapez (în Tricot).
7. Boxer.
8. Partie clabrias.
9. Prințul Bismarck (în camera germană).
10. Kenguru ca boxer.
11. Găcești? Sărut cu sugestiune*.)
12. Accidente de biciclu (lucrat în 16 figuri).
13. Purecile*.)
14. Susana în baie*.)
15. Misteriile buduarului*.)
16. Peștorul nocturn*.)
17. Jactiere*.)
18. Model*.)
19. Dansul serpent (la lumina electrică*.)
20. Dans cu umbrela exocen. 6 colori*.)

Trimitere cu ramburs 3 aparate 60 cr. 5 aparate 90 cr. 10 aparate fl. 1.70, 20 aparate fl. 3.20. Mai puțin ca 3 aparate nu se trimite.

Depositar central:

Alfred Fischer,
Viena, I., Adlergasse 12.

*) Numeri numai pentru domni.

Institut vienez pentru curățirea și spălarea albiturilor.

Am onoare a aduce la cunoștința P. T. publicului, că în

institutul meu de spălat și curățit

primesc tot felul de albituri bărbătești și femeiești, trussouri de mireasă, pantaloni de oficeri, haine de stofă, bărbătești și femeiești, spre curățire, ori scoatere de pete. Mai departe primesc perdele de dantele și le înalbesc după plac, cu luciu alb ca neaua, ori cu luciu brillant.

Maria Mitok,

[1956] 1—3

curățitoare de albituri și pete din Viena.

Sibiu, strada Ureului nr. 11.

„TIPOGRAFIA“, SOCIETATE PE ACȚIUNI, SIBIU.

Scrierile eminentului și simpaticului poet și prosator

Al. Vlăhuță,

se afă de vânzare pe lângă prețurile originale și anume:

- „Iubire“, *poesie* (1888—1895), editura Carol Müller 1896 fl. 1.50
- „Dan“, *roman*, editura librăriei E. Graeve & Comp. 1894 (1 vol.) fl. 1.75
- „Dan“, *roman*, Biblioteca pentru toți, 4 nri. editura Carol Müller 1896, 2 volume à 32 cr. 64 cr.
- „Din goana vieții“, ediția III. (1895). fl. 1.75.
- „Din goana vieții“, (Biblioteca pentru toți, 3 nri), edit. C. Müller 48 cr.
- „Icoane sterse“, nuvele, (Biblioteca pentru toți), edit. C. Müller 16 cr.
- „Un an de luptă“, ed. C. Müller, 1895 fl. 1.25

Cel mai nou volum de nuvele:

- „În viltoare“, *nuvele*, editura Miloșescu 1896 fl. 1.—

Comandele se se adreseze:

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se afă de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

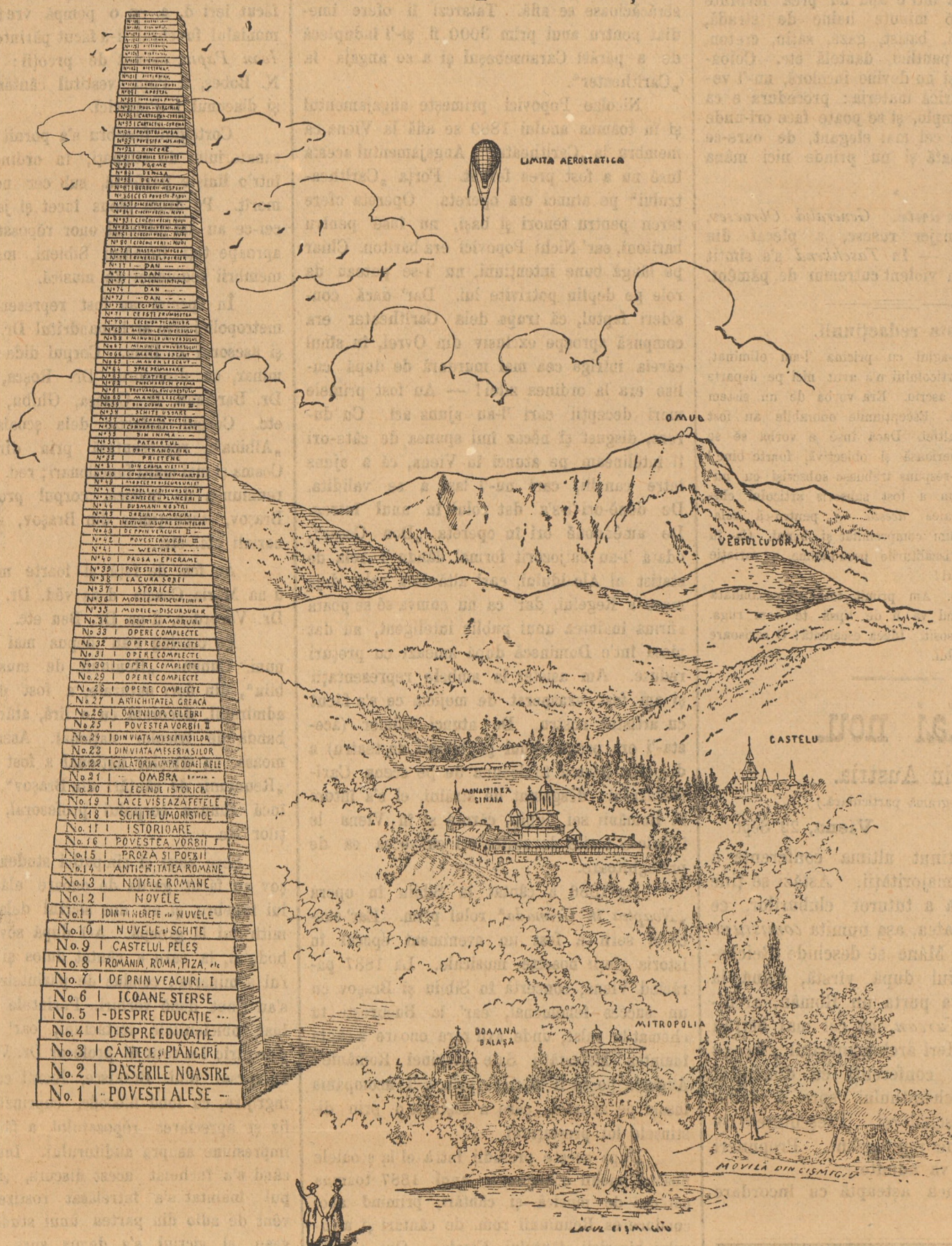
Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se afă de vânzare toate volumele apărute până acum în „Biblioteca pentru toți“.

Păcală și Tândală în București.

Păcală. — Măi Tândală, tu știi că Francezii nu prea sunt pricepuți în geografie... Dar' credeați tu că Buzoianu care e profesor de geografie în România, se nu cunoască munții românești?

Tândală. — Eu cred toate alea, vere.

Păcală. — Ei bine, mē, în harta cea nouă ce a scos și în geografii a pus multe, a pus orașe, sate până și cătune ear' de muntele cel mai înalt dela noi, care întrece și Bucegiu, și Omul și Caraimanu și tot, n'a pomenit.

— Apoi care munte e mai înalt decât cel de care vorbești că nici eu nu știu se mai fie vre-unul.

— E „Biblioteca pentru toți“ a lui Müller, a Neamțului acela din colțul pasagiului.

— Ce pasagiu?

— Pasagiul român, nu știi, pe Calea-Victoriei Nr. 53?

— A! da, și ce munte are Müller? A cumpărat vre-un munte?

— Da, și încă a dat bani mulți. Numai lui Stănescu cât 'i-a dat ca să facă lucrările!

— Tot nu înțeleg.

— Măi, „Biblioteca pentru toți“ cărțile care se vënd **numai 30 bani (adeocă 16 cr.)** una și care sunt așa de frumoase și de bune pentru toată lumea doritoare de cetire, folositoare și plăcute, a tipărit nici în doi ani, mai bine de 100 de numere și din acestea numere s'au vëndut vre-o 400.000 de exemplare pe care de le-ai pune una peste alta ar întrece în înălțime și pe răposatul turnul Colții și dealurile cele mai mari și Omul și Caraimanu, și Bucegiu și piscurile cele mai înalte ale munților noștri.

— Ce spui mă Păcală?... Apoi știi că eu nici nu cunosc *Biblioteca asta a lui Müller*? Dau fuga să cumpăr și eu. Pe care să le iau mai bune?

— Cere catalogul că 'i-l dă *gratis* și alege pe care vrei; ai de toate felurile, dela nuvelă cinstită bună pentru copii până la roman, și ai și o grămadă de autori români aleși.

Au apărut până acum:

Nr. 1. Andersen, <i>Poezii alese</i> .	Nr. 38. Goethe, <i>Werther</i> , roman.	Nr. 75. A. Sibleanu, <i>Armonii Intime</i> .
2. S. F. Marian, <i>Păștile noastre</i> .	39. Anton Pann, <i>Povestea vorbii</i> , III. (ultim).	76—77. A. Vlăhuță, <i>Dan</i> , partea II. și ultima.
3. Mihail Zamfirescu, <i>Cântec și plângeri</i> , I.	40. Carmen Sylva, <i>De prin veacuri</i> , II. (ultim).	78. Augier & Stauden, <i>Ginerile lui Poirier</i> .
4—5. Herbert Spencer, <i>Despre educație</i> .	41. Huxley, <i>Noțiuni asupra științelor</i> .	79. A. Pann, <i>Nastratin Hagea</i> .
6. A. Vlăhuță, <i>Icoane sterse</i> .	42. Depăreanu, <i>Doruri și amori</i> , I.	80—84. Filimon, <i>Ciocot vechi și noi</i> , roman.
7. Carmen Sylva, <i>De prin veacuri</i> , I.	43—44. Adamescu, <i>Model de discursuri române</i> .	85. Adamescu, <i>Biografiile scriitorilor români</i> .
8. Michelet, <i>România, Roma, Pisa</i> , etc.	45. Depăreanu, <i>Doruri și amori</i> , II. (ultim).	86. Putilla, <i>Ce povestește pădurea</i> , (nuvele).
9. Leo Bachelin, <i>Castelul Peleș</i> .	46. Dr. Urechil, <i>Dumnezeii noștri</i> .	87. G. T. Buzoianu, <i>Barbieri-Kesperdele</i> (geografie).
10. T. Maiorescu, <i>Nuovele și Schițe</i> .	47. M. Zamfirescu, <i>Cântec și plângeri</i> , II. (ult.)	88—89. Dumas (Al. fr.), <i>Dimita</i> , teatru.
11. André Theuriot, <i>Din tinerețe</i> , etc., <i>novele</i> .	48—49. Adamescu, <i>Model de discursuri străine</i> .	90. H. G. Lecca, <i>Poezie</i> .
12. M. Demetrescu, <i>Nuovele</i> .	50. Pecant și Baude, <i>Convorbiri despre artă</i> , I.	91. Gastineau, <i>Gentile științei și industriei</i> , (biografii).
13. Duiliu Zamfirescu, <i>Nuovele române</i> .	51. A. Vlăhuță, <i>Din goana vieții</i> , I.	92. Radu D. Rosetti, <i>Sincere</i> , (poesii).
14. Wilkins, <i>Antichitatea romană</i> .	52. François Copée, <i>Prieten</i> , roman.	93—94. A. Pann, <i>Povestea lui May Alm</i> .
15. Gr. M. Alexandrescu, <i>Proză și poezii</i> .	53. Wildenbruch, <i>Doi Trandafiri</i> .	95. G. T. Buzoianu, <i>Cartagena-Cyrena</i> (geografie).
16. Anton Pann, <i>Povestea vorbii</i> , I.	54. Bourde, <i>Patriotul</i> .	96—97. B. de St. Pierre, <i>Paul și Virginia</i> , (rom).
17. Doamna Colomb, <i>Istorie</i> .	55. Radu D. Rosetti, <i>Din inimă</i> .	98. Stavri, <i>De demult</i> , (poesii).
18. Dumitru Teleor, <i>Schițe umoristice</i> .	56. Pecant și Baude, <i>Convorbiri dpr. artă</i> , II. (ult.)	99. Petofi, <i>Apostol</i> , (poemă).
19. Alfred de Musset, <i>La ce vesează fetele</i> .	57. A. Vlăhuță, <i>Din goana vieții</i> , II.	100. Andersen, <i>Carte de chipuri fără chipuri</i> , povesti.
20. Bollinteanu D., <i>Legende istorice</i> .	58. Caragiale, <i>Schițe usure</i> .	101—110. Urechil, <i>Dictionar frances-român</i> .
21. Genevraye, <i>Ombra</i> , roman.	59. A. Vlăhuță, <i>Din goana vieții</i> , III. (ultim).	111. Th. M. Stoeneșcu, <i>Poezii</i> .
22. Maistre Xavier, <i>Călătoria împreg. odăii mele</i> .	60. Abatele Provost, <i>Manon Lescaut</i> , roman, I.	112—113. Morand, <i>Introducere la studiul științelor fizice</i> .
23. J. Popov-Bănăceanu, <i>Din viața meseriașilor</i> .	61. D. R. Rosetti (Max), <i>Tratatul Bucureștilui</i> .	114. Seneca, <i>Linștea sufletască</i> .
24. J. Popov-Bănăceanu, <i>Din viața meseriașilor</i> .	62. Tennyson, <i>Enoch Arden</i> , poemă.	115. Dumitru Teleor, <i>Alte schițe umoristice</i> .
25. Anton Pann, <i>Povestea vorbii</i> , II.	63. D. C. Ollanescu (Ascanio), <i>Satire</i> .	116—117. A. Vlăhuță, <i>Iubire</i> , poezii.
26. Biografiile oamenilor celebri.	64. Costin, <i>Spre primăvară</i> .	118. V. Pop, <i>Fleacuri</i> , (amintiri duioase, schițe și nuvele).
27. Mahaffy, <i>Antichitatea greacă</i> .	65—66. Provost, <i>Manon Lescaut</i> , v. II. și III. (ult.)	119. Carmen Sylva, <i>Robia Pileului</i> , traducere de Elena Radu Rosetti.
28—33. Creangă, <i>Opere complete</i> .	67—69. <i>Minunile universului</i> , vol. I, II. și III.	
34. Ionescu-Gion, <i>Istorie</i> .	70. P. Dulfu, <i>Legenda Țiganilor</i> .	
35. Dumitru Stănescu, <i>La gura sobei</i> .	71. Const. Stănescu, <i>Ce este frumusețea</i> .	
36. <i>Povestea de Crăciun</i> .	72. Buzoianu, <i>Egiptul</i> .	
37. Radu D. Rosetti, <i>Proză și epigramă</i> .	73—74. A. Vlăhuță, <i>Dan</i> , partea I.	

Fiecare număr costă numai 16 cr.

Librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.